

תלמוד בבלי מסכת חולין דף ב/ב

א"ל אנא שחיטתן כשרה קשיא לי

תוספות על חולין דף ב/ב

אנא שחיטתן כשרה קא קשיא לי. משמע שרב אשי הקשה אותה קושיא ואע"פ שהיא סוגיית הגמרא ומכאן ראייה שרב אשי סידר הגמרא אע"ג דאביי ורבא נמי אתו לשנויי הך קושיא והם קדמו הרבה לרב אשי שמא גם בימיהם הקשוה כבר:

ירושלמי כתובות פרק ו הלכה ו

הרי שהיו שתי נקיבות ובן אחד ונטלה הראשונה עישור נכסים לא הספיקה השנייה ליטול עישור נכסים עד שמת הבן רבי חנינה סבר מימר השנייה נוטלת עישור נכסים והשאר חולקות אותו בשוה אמר ליה רבי יוחנן תמן בשלא היה להתפרנס ברם הכא תמכור את השאר ותתפרנס ממנו

הרי"ף על מסכת כתובות דף ל/א

וליתה לדר' יוח' דק"ל כר' דאמ' מוציאין לפרנסה ואין מוציאין למזונות. איתמ' מי שמת והניח שתי בנות ובן, וקדמה ראשונה ונטלה עישור נכסי' ולא הספיקה שנייה לגבות עד שמת הבן, אמ' ר' יוח' שנייה ויתירה, א"ל ר' חנינא גדולה מזו אמרו מוציאין לפרנסה ואין מוציאין למזונות ואת אמרת שנייה ויתרה, ומסתברא לך דהל' כר' יוח' בהא משו' דאיכ' ריוח ביתא, והא רב אשי דהוא בתרא הכי ס"ל, דאמר' א"ל רב יימר לרב אשי אלא מעתה אשכחתי מציאה בעלמ' דאיכא ריוח ביתא ה"נ דלא יהבינן עישור נכסי, א"ל אנא ריוח ביתא מהנהו נכסי קאמינא, אבל ירוש' פסק הלכה כר' חנינא,